

[Udenrigsministeren]

se og skabe de rigtige holdninger i FN og andre internationale organer.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har selvfølgelig en række bemærkninger i anden omgang, men jeg synes, der er én ting, vi skal have afklaret. Det drejer sig om ministerens for mig helt ufattelige sammenligning med Zimbabwe. Det kan ministeren ikke for ramme alvor mene. Jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at Zimbabwe var en engelsk koloni, som fik sin frihed. I Sydafrika er de hvide i landet med samme ret som de sorte. De hvide var der før de sorte i den del af landet, hvor en stor del af kampen foregår. De to lande er vidt forskellige. Ministeren kender sikkert også tallene og ved, at i Zimbabwe er der meget få hvide i forhold til de sorte. I Sydafrika er en meget væsentlig del af befolkningen hvid. Det gør, at de to lande overhovedet ikke kan sammenlignes. Jeg beklager, at ministeren lever så dårligt op til hr. Kelm-Hansens krav om dette høje oplysningsniveau, som man skulle imponere sine sorte venner i Afrika med.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Der er den helt klare parallel imellem det, der tidligere hed Rhodesia, og det, der hedder Sydafrika i dag, at der i Sydafrika ikke er tale om et anseligt indslag af en hvid befolkning, der er tale om små minoriteter af hvide, der har sat sig fast i et land, som har udviklet det, som har skabt en velstand, og som helt bevidst – og dér er parallellen – som helt bevidst har holdt det overvældende flertal af sorte nede politisk og på anden måde. Det er dér, parallellen er. Vi har set, hvordan udviklingen er gået i Rhodesia – i dag kan vi heldigvis kalde det Zimbabwe – og det er ikke for ingenting, adskillige politikere, ikke bare i Afrika, med adresse til Sydafrika har sagt: dér kan I se, hvordan det altså kan gå, når udviklingen foregår på en sådan måde, at man får demokratiske rettigheder. Man har haft konfrontationer, der har i Zimbabwe været udgydt blod, man er kommet igennem en meget besværlig proces, og det er med rette, mange har sagt til sydafrikanske politikere: her kan I se, hvordan det kan føre til noget positivt, når man ikke fast-

holder en apartheidpolitik, men erkender, at udviklingen må gå sin gang.

For lige at gøre det færdigt om at holde nede. Jeg vil gerne bede hr. Erhard Jakobsen, når han nu skal op igen og have ordet for en kort bemærkning, fortælle mig: hvor mange sorte i Sydafrika har egentlig stemmeret? Det synes jeg kunne være interessant at få at vide.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan kun opfordre ministeren til også i fremtiden at henvende sig til mig, når man skal have oplysninger om Sydafrika. Det er åbenbart den eneste måde, han kan få dem på.

Må jeg først lige anholde ministerens urigtige oplysninger om styrkeforholdet mellem sorte og hvide. Det er vidt forskelligt i Zimbabwe og i Sydafrika. Det er rigtigt, at i Zimbabwe var det en ganske lille procentdel. Det er det altså ikke i Sydafrika, for dér er det mellem 4 og 5 millioner mennesker ud af en befolkning på 25 millioner. Det er altså ikke et forsvindende mindretal. Ministerens oplysning om, at de på en eller anden måde havde sat sig fast i landet, passer ikke. De var der før zuluer og de andre, som de nu strides med. De hvide var der først, og det synes jeg man skal få fastslået allerførst.

Jeg fatter ikke, at ministeren vover at antyde, at Zimbabwe nu skulle være klaret. Zimbabwe er inde i en fantastisk proces, og i Sydafrika bruger man netop i dag Zimbabwe som et eksempel på, at man aldrig må gøre noget lignende, for man venter i løbet af kort tid, at Moskva sætter nye ledere ind i Zimbabwe. Det er den udvikling, man venter og frygter i Sydafrika. Tiden skal vise, hvem der får ret.

Jeg kan sige, at efter de gældende regler er der ingen sorte, der har valgt til parlamentet, men de har til gengæld valgt til en lang række andre forsamlinger. Derved adskiller Sydafrika sig ikke fra Danmark, hvor man var meget længe om at give kvinder valgt, hvor man var meget længe om at give unge valgt. Vi kunne ikke så godt skelne mellem sorte og hvide, for en sort mand var jo en sevedighed, så vi fandt andre måder at skelne på.